

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ*

ΥΠΟ

ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΥΥΤΣΑΣ

II. Κώδικες εύρισκόμενοι ἐν ταῖς Καλύβαις τῆς σκήτης τῆς ἁγίας Ἄννης.

α'. Καλύβη Γερο-Γελασίου ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ.

- 518 1. Νομοκάνων τοῦ XVII αἰῶνος.
- 519 2. «Ἐγχειρίδιον περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας . . . παρὰ Νικηφόρου τοῦ Πασχάλεως ἀκροατοῦ τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφωτάτου μητροπολίτου Φιλαδελφίας κυρίου Θεοφάνους τοῦ Ξενακίου, καὶ τυπωθὲν παρ' Ἀντωνίου τῷ Πινέλλῃ ἐν Βενετία, ἀρχὴν ἔτος θεογονίας· νῦν δὲ εἰς τοὺς ἀρχοθ' ἐγράφη παρὰ προηγουμένου Βατοπαιδηγνοῦ κυροῦ Χριστοφόρου, μαρτίου 16».
- 520 3. Νομοκάνων τοῦ XV αἰῶνος, καλῶς διατηρούμενος.
- 521 4. «Ὅμιλοι . . . λεγόμεναι εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τοὺς ἑορταζόμενους ἁγίους συντεθεῖσαι παρὰ τοῦ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχους κυροῦ Γαβριὴλ τοῦ Ῥοδοκανάκη καὶ ἱεροκέρυκος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τῆς ἀδελφότητος τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ πρωτοκλήτων Πέτρου καὶ Παύλου, τόμος Α'». Ἐτέρω χειρὶ: † «Πεφιλότημηται τὸ παρὸν τῷ ἁγίῳ πρόφῃ Πτολεμαῖδος ὑφ' ἡμῶν εἰς χρῆσιν αὐτοῦ, διὸ καὶ ἰδίᾳ χειρὶ γράφοντες βεβαιοῦμεν †» ὁ συγγραφεὺς ἄγνωστος.
† Ἀλέξανδρος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβεβαιοῖ †
- 522 5. Νομοκάνων τοῦ XVIII αἰῶνος.
- 523 6. Λειτουργικὸν τοῦ VXIII αἰῶνος.
Ἐν ἀρχῇ: «† Ἐτούτη ἡ φυλάδα εἶναι τοῦ Δαμιανοῦ καὶ τὴν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν καλύβη του καὶ ὅποιος τὴν ἀποξενώσῃ νὰ εἶναι ἀντίδικος τῆς ἁγίας Ἄννης †».
- 524 7. Ἐκλογὴ τοῦ XVIII αἰῶνος.
- 525 8. Βίος Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου τοῦ ΙΕ' αἰῶνος (λαμπρὸς κώδιξ).
- 526 9. Νεοφύτου πρόφῃ Ἄρτης καὶ Ναυπάκτου, Πισχάλιον καὶ ἐπιστολαί.

*) Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 354, Τόμος ΙΣΤ', 1938.

- Ἐν τέλει διάφοροι σημειώσεις περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
- 527 10. Πατερικὸν τοῦ XVIII αἰῶνος.
Ἐν τέλει: «† Ἡ παρούσα βίβλος χειρὸς μὲν γεγράφθαι οἰκτροτάτου Ἰωάσαφ δι' ἐπιμελείας δὲ καὶ σπουδῆς συνδρομῆς τε ὅτι πλείστης καὶ δαπάνῃ τοῦ ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κύρ *Ματθαίου* ἐκ Γάνου Χώρας ἐν ἔτει ,αψπϞ' κατὰ μῆνα νοέμβριον, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ὑπερέχεσθε αὐτοῦ τε τοῦ διαληφθέντος *Ματθαίου* καὶ τοῦ πονήσαντος †».
- 528 11. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου *Σεραφείμ* τοῦ XIX αἱ. μετὰ ἐντύπου.
Ἐν τέλει: «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωια' κατὰ μῆνα ὀκτώβριον ἐν τῇ περιωνύμῳ σκῆτι τῆς θεοπρομήτορος Ἄννης».
- 529 12. Νομοκάνων τοῦ XVII αἰῶνος.
Ἐν ἀρχῇ: «Εἰς τοὺς 1825 εἰς τὰς 7 φεβρουαρίου ἐλίστρευσαν ἡ δισεβίς λισταὶ τὴν ἁγίαν Ἄννην καὶ ἔκαναν μέγαν κακὸν καὶ φθορὰν μεγάλην, ὃ κακόν, ὃ συμφορὰ ὀποῦ ἐπίησαν, ἐπίαναν τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ τοὺς ἐβάνασι εἰς τοὺς στρέβλας, καὶ τοὺς ἐδέρονασι ἀνελεήμονα καὶ δὲν ἐσπλαχνίζωνταν μὲ τελιότητα, ὅσὰν νὰ ἦτον ἀσεβίς. ἠπό του σκόπηλον ἦλθανοι καὶ ἐπέισαν τὸ κακόν, καὶ οὐδὲν διήφερεν εἰς τὸ ἐν σινὰ καὶ θαιθοῦ ἀναριθέντον πατέρον. καὶ πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς τὰς ἡκοσπέντη τοῦ μαρτίου ἦλθανοι καὶ μᾶς ἐφόνευσαν καὶ ἔναν ἀδελφόν, καὶ ἐκὰτάκαυσαν καὶ καλίβες τὸν πατέρον, καὶ ἡμοῖς ἤμασθαν κλισμένοι εἰς τὸ κασθέλιον τοῦ κυριακοῦ, καὶ ἤχαμε φόβον μέγαν καὶ τρόμον, καὶ περιμέναμοι τὸν θάνατον υμερα τοὶ ἡμέρα».
- 530 13. Λειτουργικὸν τοῦ XIX αἰῶνος.
Ἐν τέλει: «Γέγραπται ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωη' ἐν τῇ ἱερᾷ σκῆτι τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἄννης, δικαιοῦντος ἐν αὐτῇ τοῦ πανοσιωτάτου ἱερομονάχου κύρ *Βασιλείου* διὰ χειρὸς τινος τῶν ἐν αὐτῇ ἀδελφῶν ἐν μοναχοῖς ἀλιτήμονος (sic) Ἰωάννου καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀθλιότητος».
- 531 14. *Γρηγορίου τοῦ Σινάιτου* περὶ ἡσυχίας καὶ προσευχῆς.
«Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου χρυσόβουλλον εἰς τοὺς Ἰωαννίνας» (Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀραβαντινοῦ ἐν Χρονογραφίᾳ τῆς Ἡπέιρου Β', σ. 294-307) ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα διάφορα τοῦ XVIII αἰῶνος.
- 532 15. Πατερικὸν τοῦ XVII αἰῶνος.
- 533 16. Ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου ὑπὸ *Νεοφύτου τοῦ Κανσοκαλυβίτου* σ. 65: «Ἐκ τῶν θεωρητικῶν καὶ ἔρωτικῶν εὐχῶν τοῦ μακαρίου Ἀγρουσίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος ἐρμηνευθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ *Δημητρίου τοῦ Κυδῶνη*» (=Κεκραγάρου).

- 534 17. 1782. «Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων *Σίλα καὶ Σιλβανουῦ* καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς», ἀκολουθεῖ λόγος εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
- 535 18. *Πλουτάρχου* βίοι παράλληλοι μετὰ ψυχαγωγίας τοῦ XVIII αἰῶνος.
- 536 19. «*Ἰωάννου μεγάλου Δογοθέτου* τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας σημεῖωμα νεοφανῶν μαρτύρων ἐπὶ τῆς βασιλείας *Σουλτὰν Μεχεμέτη* τοῦ XVIII αἰ.
- 537 20. Λειτουργικόν.
Ἐν τέλει : «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ χάρις, χεῖρ καυχᾶται καὶ κάλαμος γράφει ἴδας τὸν γράφαντα. *Χρῦσανθος ἀρχιερεὺς Δέρκων καὶ Νεοχωρίου*, ἐνέτι ,αχο' δεκεμβρίῳ ιθ' Ἰνδ. θ'».
- 538 21. Μουσικὸν ἀρχαῖον.
- 539 22. Παράκλησις τοῦ XVIII αἰῶνος.
- 540 23. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ τοῦ XIX αἰῶνος.
- 541 24. » » » »
- 542 25. «Διήγησις τῆς Παναγίας» τοῦ XVII αἰῶνος.
- 543 26. Τετραστάχα *Γρηγορίου Ναζιανζηνουῦ* καὶ ἄλλα ἐν τοῖς παραφύλλοις τοῦ XVII αἰῶνος. Ἐν ἀρχῇ περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ ἐννοίας τῶν στοιχείων τοῦ ἀλφαβήτου.
- 544 27. Πασχάλιον αἰώνιον τοῦ XVIII αἰῶνος.
- 545 28. Σημειώσεις περὶ συνθέσεως λόγων ἐκκλησιαστικῶν τοῦ XVII.
- 546 29. Μουσικὸν νεώτερον.
- 547 30. » »
- 548 31. Μουσικὸν ἀρχαῖον (ἄδεται)
- 549 32. Φύλλα διαφόρων Μουσικῶν.
- 550 33. Ἱατροσόφιον κολοβὸν τοῦ XVII αἰῶνος.
- 551 34. «Κώδιξ τῆς ἱεράς σκήτης τῆς ἁγίας καὶ δικαίας θεοπρομήτορος Ἄννης» ἀρχ. Ἀρχόμενοι οὖν ἐντεῦθεν σὺν Θεῷ.
Μέρος εἰλημμένον ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆς σκήτης κώδικος, ἦτοι σ. 20 ἀπὸ 12-18 περὶ τῆς ἰδρύσεως τῶν καθ' ἕκαστον καλυβῶν, ὅπερ δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ κώδικι τοῦ XVII αἰῶνος.

Ἐπὶ τῆς πλακὸς ἐντύπου «Σύνοψις τῶν θείων... τῆς ἐκκλησίας δογματικῶν ,αχλε' Ἐνετ. Ὑπάρχει ἡ σημείωσις «ἐθήμηκεν ὁ διάβολος μίαν ἡμέραν νὰ λάβῃ γυναῖκα καὶ ἐπήρεν τὴν ἀδικίαν γυναῖκα καὶ ἐποίησε θυγατέρας ἑπτά· ἡ πρώτη ἦτον ἡ ἀλαζονεία καὶ ἐπάνδρεψέ την με τοὺς ἄρχωντες· ἡ β' ἡ ἀκριβία καὶ ἐπάνδρεψέ την με τὸν κοινὸν λαόν· ἡ γ' ἦτον ἡ δολιότης καὶ ἐπάνδρεψέ την με τοὺς χοριάταις· ἡ δ' ἦτον ἡ ζηλία καὶ ἐπάνδρεψέ την με τοὺς τεχνίτας· ἡ ε' ἦτον ἡ ὑποκρισία καὶ ἐπάνδρεψε την με τοὺς ἐκκλησιαστικούς· ἡ ς' ἦτον ἡ ἐπαρση καὶ τὴν ἔστιλεν εἰς ταῖς γυναῖκες ἡ ζ' ἦτον ἡ πορνεία καὶ ἐκείνη δὲν ἠθέλησε νὰ πανδρευτῆ μόνον ὅποιος ἄνθρωπος τὴν

Ἐλήση νὰ τὴν ἔχη καὶ νὰ σήρη τοὺς γαμπρούς του εἰς τὴν κόλασιν».

β'. *Καλύβη τοῦ Γέρο-Σαμονήλ, ὁ Εὐαγγελισμός.*

552 1. Ψαλτήριον τοῦ XVII αἰ. μετὰ χρυσῶν γραμμάτων.

Ἐν τέλει: Τὸ μὲν ζεύξας ὑποκλίνας δὲ κάραν,
χειρας ἐκτείνας πρὸς τὰς θείας τετραδάς
ἐκπεπλήρωκα τοὺς στίχους τοῦ ἱεροῦ ψαλτηρίου.
Πληρώσας εἶπον: Χριστὲ σοὶ δόξα πρέπει,
Τλήμων Ἀρσένιος ἀρετῆς πάσης ξένος.

«Ὑπάρχει Θεοκλήτου μοναχοῦ θυρορὸς ἦν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς σουμελάς ἐπὶ ἔτους αχη'. Μοναχὸς Ἀρσένιος τῆς αὐτῆς μονῆς ὕμνω καὶ προσκυνῶ τὸ σεβάσιμον ὄνομα αὐτῆς εἰς τοὺς αἰῶνας». Ἐν ἀρχῇ νεωτέρῳ χειρὶ:

«Τὸ παρὸν ψαλτήριον ἀφιερῶθῃ παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Θεοκλήτου ἱερομονάχου εἰς τὸ ἱερὸν μονήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν σκῆτην τῆς ἁγίας Ἄννης, καὶ μηδεὶς ἀποξενώσει αὐτὸ ἐκεῖθεν. Ἴνα μὴ ὑποπέσῃ ταῖς τῶν πατέρων ἀραῖς. Θεόκλητος ἱερομόναχος πρῶην τοῦ αὐτοῦ μονηδρίου κοινοβιάτης».

553 2. Νομοκάνων τοῦ XV αἰῶνος, ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

554 3. *Θηκαρᾶ καὶ Διονυσίου* μοναχοῦ ὕμνοι τοῦ XVI αἰῶνος.

555 4. Λειτουργικὸν τοῦ XVI αἰῶνος.

Ἐν ἀρχῇ σημείωσις νεωτέρῳ χειρὶ: «Τοῖς πᾶσιν γνωστὸν ἐστίν, ὅτι τὸ κελλίον μου, οἷτη τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναχράντου τῆς δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐκ βάρων καὶ θεμελίων αὐτῶν τὸ ἀνίγηρα ὁμοῦ καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἰδοὺ ἀφιερῶνω εἰς τὴν ἐκκλησίαν εὐαγγέλιον τὴν καθιέρωσιν τὸ δησκολόγητον θυμιατὸν καὶ τὰς τρεῖς λειτουργίας, δύο δίσκους καὶ ἀπόστολον, ἁγιασματάριον, κατὰ σιδερένιον, τὰ ἱερά ὅλα καὶ τὰ δώδεκα μινέα, παρακλητικόν, τοτριῶδη καὶ πεντηκοστάριν, ρολόγιον καὶ ψαλτήριον καὶ νέος θησαυρὸς καὶ δασμασκηνός. Ὅποιος ἀποξενώσει τι ἐκ τῶν ἄνωθεν γεγραμμένων ἐχέτω τὰς ἀράς τῶν πατέρων καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἰεζεκιήλ ἱερομονάχου, καὶ λόγον ναποδοσει ἐνὶ μέραν κρίσεως ὡς ἱεροσυλός. Ἰεζεκιήλ ἱερομόναχος».

556 5. Πατερικὸν XVII αἰῶνος.

557 6. Ἐκλογή τοῦ ψαλτηρίου τοῦ XVII αἰῶνος.

558 7. Κώδιξ ἀνάμεικτος. Ἐν ἀρχῇ τὸ Συνταγματίον τοῦ Τζιγάλα, εἶτα διάφοροι εὐχαί, ἀκολουθίαι, καὶ Πατερικὸν τοῦ XVIII αἰῶνος.

559 8. Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ XVII αἰῶνος.

Ἐν τέλει: «Ἐτελειώθη ἡ παρούσα λειτουργία ἐν μηνὶ Σεπτεμ-

βρίω καὶ κατὰ τὸ ἔτος αχγογ', ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἁμαθοῦς Πολύζου ἱερέος καὶ ἤτις λάβει αὐτὸ εὖ-
χεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ».

560 9. Κανόνες διάφοροι τοῦ XVII αἰῶνος.

561 10. Κανόνες καὶ εὐχαὶ XVII αἰῶνος.

562 11. Ψαλτήριον XVII αἰῶνος.

Ἐν ἀρχῇ ἡ σημείωσις τοῦ Ἱεζεκιήλ (βλ. ἀνωτ. ἀρ. 4), πάντες δὲ οἱ κώδικες τῆς καλύβης ταύτης εἶναι ἀφιέρωμα τοῦ εἰρημένου ἱερομονάχου Ἱεζεκιήλ, καὶ φέρουσι τὴν ὡς ἄνω σημείωσιν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὀνόματος.

563 12. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ τοῦ XVII αἰῶνος.

Ἐν ἀρχῇ: «Ἡ παρούσα ἀκολουθία τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῇ κατὰ τὴν σκήτην τῆς θεοπρομήτορος ἁγίας Ἀννης εἰς τὸ ἱερὸν μονύδριον τῆς εὐαγγελιστρίας τιμώμενον ἀφιερῶθη παρὰ Μεθοδίου ἱερομονάχου καὶ μηδεὶς τολμήσας ἀποξενώσε αὐτὸ ἐκείθεν, ἵνα μὴ ὑποπέσῃ ταῖς τῶν πατέρων ἀραῖς καὶ ὡς ἱερόσυλος καταδικασθῇ».

564 13. Ἐξομολογητῆριον τοῦ XVIII αἰῶνος.

565 14. Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ »

Ἐν τέλει ἡ σημείωσις τοῦ ὑπ' ἀρ. 12 κώδικος, καὶ ἐν τοῖς ἐντύποις δὲ τῆς καλύβης ταύτης εὐρίσκονται ἀφιερῶσεις τοῦ Ἱεζεκιήλ καὶ Μεθοδίου, ἐν ἐνὶ βιβλίῳ δὲ Ἱεζεκιήλ ἔχει καὶ ἔτος 1810.

Ἐπάρχει δὲ καὶ ἡ ἐξῆς σημείωσις:

«Ὅταν ἴδητε δένδρα φυτεύομενα ἐν τῇ σκήτι καὶ κήπους πρὸς θεραπείαν σαρκός, τότε γνῶτε, ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. Ὅταν δὲ ἀρξῶνται οἱ μοναχοὶ οἰκοδομεῖν κελλία εἰς τὸ ἔλος ἀφήνοντες τὰ ὑψηλὰ καὶ τραχέα, πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς γαστρὸς, τότε ἐπὶ θύραις ἐστὶν ἡ ἐρήμωσις τῆς σκήτης. Ὅταν δὲ ἴδητε καὶ παῖδας ἀγενεῖους συνασκοῦντας τοῖς μοναχοῖς, τότε ἄρατε τὰ μηλωτᾶριά σας (=μάλλινα ῥάσα) καὶ φεύγετε, ὅτι ἦλθεν ἡ καταδρομή. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ».

γ'. Καλύβη τοῦ Γέρο-Ανανίου ὁ τίμιος Σταυρός.

566 1. Ἀνθρόου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ βίος καὶ προφητεῖαι περὶ τῶν μελλόντων τοῦ XVIII αἰῶνος (ἐξεδόθη μετὰ τῆς ἀκολουθίας ὑπὸ Αὐγ. Ἰορδανίτου 1912 ἐν Ἱεροσολύμοις). Ὁ κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

567 2. Πατερικὸν τοῦ XVII—XVIII αἰῶνος.

Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου: «ἐνθ[η]μισ, 1758 εἰουλίου 3 εἴλθα ἐγὼ ὁ ἀντονάκης μητηληνέος καὶ ὁ διδάσκαλός μου παπα κυρ δοσί-

- θεος, καὶ ὁ παπὰ κήρ βενιαμὴν εἰ στὸ αἶνον καὶ θεοβάδιστον ορος χάριν προσκηνίσεως».
- 568 3. Τοῦ ἱεροῦ Ἀδγουσιῖνου, Κατάνυξις τοῦ XVIII αἰῶνος. Προηγούνται οἱ στίχοι τοῦ Μιχαὴλ Κριτοβούλου τοῦ Ἰμβρίου εἰς τὸν ἱερὸν Ἀδγουσιῖνον. ἀρχή: Ὅστις ἔρωτα Θεοῦ ἔσχεν ἐμφρόνως.
- 569 4. Ἀκολουθία τοῦ τιμίου Σταυροῦ τοῦ XVII αἰῶνος.
Ἐν ἀρχῇ: † Ἀφιερῶθη ἡ παροῦσα ἀκολουθία εἰς τὸ μονίδριον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ εἰς τὴν σκῆτην τῆς ἁγίας Ἄννης ἐκ τοῦ κτίτορος τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ὅποιος δὲ ἀποξενώσει ταύτην ἐκ τοῦ εἰρημένου ναοῦ ἔχέτω τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἀντίδικον».
- 570 5. Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ XIX αἰῶνος.
- 571 6. Πατερικὸν τοῦ XVIII αἰῶνος.
Ἐν τέλει: «1778 Ἀπριλίου 4, διὰ χειρὸς καμοῦ Ἰωαννικίου ἱερομονάχου Σαβαΐτου».
- 572 7. Ἡ θεία λειτουργία τοῦ XVII αἰῶνος.
Ἐν τέλει: «Χεῖρ διονυσίου ψάλτου κῶτι»¹.
- 573 8. Ἀκολουθία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου τοῦ XVIII αἰῶνος.
- 574 9. Ἡ θεία λειτουργία τοῦ XVIII αἰῶνος.
- 575 10. Παρακλητικὸς κανὼν εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν ποιηθεὶς παρὰ Νικηφόρου τοῦ Κρητός, τοῦ XVII αἰῶνος.
- 576 11. Ἡ θεία λειτουργία τοῦ XIX αἰῶνος.
- 577 12. Εὐχαὶ εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν 1834.
- 578 13. Ἐγκωμιαστικὸς λόγος εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον τοῦ XIX αἰ..
- 579 14. Ἡ θεία Λειτουργία.
- 580 15. Εὐχὴ ὀπισθάμβωνος.
- 581 16. «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου νῦν πρῶτον ποιηθεῖσα αἰτήσῃ τοῦ συνωνυμοῦντος τῷ ἁγίῳ Λογγίνῳ μοναχοῦ φιλομάρτυρος τοῦ Φιλοθεΐτου εἰς μνημόσυνον τοῦ γεροντός του. ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1843».
- 582 17. 4ον. Ἰακώβου τοῦ Νεασκητιώτου Ἀθωνιάς. ἔτ. 1848.
Περὶ τοῦ Ἰακώβου τούτου ἀναφέρομεν πολλὰ ἐν τῷ Α' τόμῳ τῶν κωδίκων τῆς σκῆτης τῶν Καυσοκαλυβίων ἐν τῷ εὐρετηρίῳ. Ἐκτὸς τῆς Ἀθωνιάδος ταύτης ὑπάρχουσι καὶ δύο ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ὑπ' ἀριθ. 281 καὶ 282 σχεδὸν τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου² καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐγράφησαν τὸ 1855 καὶ

1. Περὶ Κώτη βλ. ἀνωτ. σ. 84-86 Τὸ Μαρὸν «ἄλας» καὶ Εὐλ. Κουρίλα Λαυριώτου Θ/νίκη 1933, σ. 35.

2 Βλ. Κατάλ. Λάμπρου Τομ. Β' σ. 348-353. Ἐν τῇ Καλύβῃ ταύτῃ ὑπῆρχον κειμήλια πολλὰ καὶ χειρόγραφα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 οἱ πα-

1865 κελεύσει τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου, ἀλλ' ὁ κῶδιξ οὗτος εἶναι τὸ πρῶτον χειρόγραφον τοῦ Ἱακώβου, ὑφ' οὗ καὶ ἐπωλήθη τῇ Καλύβῃ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἀντὶ 100 γροσίων Τουρκικῶν. Ὁ Ἱάκωβος ἦν μετριάς μαθήσεως, ἀνεψιὸς δέ, ὡς ᾄδεται, τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου Θεοδωρήτου, ἠντλησεν ἐκ τῶν χειρογράφων αὐτοῦ τὰ πλεῖστα, καὶ πολλὰ ἔγραψε πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ Νικοδήμου, Ἀθαν. Παρίου καὶ Νεοφύτου τοῦ Κανσοκαλυβίτου. Καὶ ὁ κῶδιξ οὗτος κατὰ τοῦτο διακρίνεται τῶν ἄλλων, ὅτι περιέχει πολλὰ ἔργα τοῦ Θεοδωρήτου καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πραγματείας. Ἐν ἀρχῇ προσετέθησαν ἔπειτα (φ. α^α — ιβ^β) τὰ περὶ τῶν κολλύβων σιγίλλια. Ὁ Ἱάκωβος παρουσιάζεται, ὡς ἐλέχθη, καὶ ὡς ποιητῆς ἀκολουθιῶν. Δύναται δέ τις περὶ τοῦ τοιούτου ταλάντου αὐτοῦ γὰ κρίνη αὐτὸν ἐκ τῶν στίχων, οἵτινες προτάσσονται (φ. ιδ^α) ἐν τῇ Ἀθωνιάδι αὐτοῦ (βλ. κατωτ.). Ὁ δγκώδης οὗτος τόμος ἐξ ὑπὲρ τετρακοσίων φύλλον ἀποτελούμενος φέρει τήνδε τὴν ἐπιγραφὴν.

φ. ιγ' 1. «Βίβλος παλαιῶν καὶ νέων ὑπομνημάτων Ἀθωνιάς καλουμένη περιέχουσα χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα ὑπομνήματα περὶ ἀρχαιότητος τοῦ Ὄρους Ἀθῶ ἐκ διαφόρων ἀρχαίων ὑπομνημάτων συλλεχθέντα, εἰς δύο τμήματα διαιρουμένη εἰς εὐληπτον κατανόησιν τῶν ἀναγινωσκόντων, ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιέχει βίον, ἀκολουθίαν καὶ βιογραφίαν ὁσίων πατέρων τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοδωρήτου Κύρου τοῦ ἐξ Ἀντιοχείας, καὶ ὑπόμνημα ἐγχειριδίου κατὰ ἀθῶν ὠφέλιμον. Ἑλληνικὸς βίος Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου, ὡσαύτως καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθύμιου τοῦ νέου βίος θαυμασίου, καὶ τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ ἑλληνοστί, τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ τοῦ ὄρους καὶ χρυσόβουλλα παλαιά, καὶ περὶ παλαιῶν καὶ νεωτέρων μονῶν καὶ μονηδρίων σωζομένων τε καὶ ἐρημωθέντων καὶ ἄλλα τινὰ πᾶνυ χρήσιμα. τὸ δὲ δεύτερον ἄρχεται ἐκ τῶν κενотоμιῶν (sic) καὶ κακοδοξιῶν Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων ἀναφανέντος καὶ καταταράξαντος τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἃ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἀοίδιμος διδάσκαλος Θεοδώρητος, ἡγούμενος χρηματίσας τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἐσφιγμένου, θείῳ ζήλω κινούμενος συνέγραψεν εἰς ἀτίδιον μνήμην τῶν τῆς εὐσεβείας ἀντεχομένων, καὶ ἄλλα διάφορα ὑπομνήματα.

Ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὄρει Ἀθῶ χειρὶ καὶ πύμφῳ Ἱακώβου οἰκτροῦ μοναχοῦ ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωμη' 1848».

φ. ιε' 1. Προσίμιον τῆς βίβλου Ἀθωνιάδος.

«Τοῖς ἐντευξομένοις φιλολόγοις τὴν ὀφειλομένην προσκύνησιν.

Οὐκ ἀνωφελὴς καὶ περιττὴ νομίζεται οὐδ' ἡ μικρὰ χρονογραφία καὶ μεραλαβόντες καὶ ἀναχωρήσαντες ἐξηφανίσθησαν εἴτε ὑπὸ πειρατῶν εἴτε πνιγέντες εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐμεινε δὲ τότε μόνον εἰς ἐν τῇ Καλύβῃ, ὁ Γέρο-Σάββας.

ρική ἱστορία τοῦ χιλιόστου καὶ ἡμίσεως¹ τοῦ ἀγι[ω]νύμου Ὁρους τούτου Ἄθω, διότι μανθάνει ὁ ἀναγνώστης ἀρχαίων² ἀνδρῶν ἐναρέτων καὶ ἀγίων δσίων ἐν αὐτῶ διαλαμπάντων βίους θαυμασίους πρὸς ρύθμισιν εὐσεβοῦς πολιτείας καὶ καθαρᾶς διαγωγῆς. Βλέπει ζῆλον θεοφιλῆ καὶ κινεῖται πρὸς μίμησιν. ἢ ἀνὰ χεῖρας ὑπόθεσις καὶ ἱστορία τῶν εὐαγῶν μονῶν τῶν ἐν αὐτῶ διακειμένων ἔλκει πολυτρόπως τὴν ἔφρασιν τῶν φιλομαθῶν καὶ κινεῖ πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν ἐν αὐταῖς ἀρχαίων καὶ ὑπομνηματικῶν ὑποθέσεων, ὁρᾷ βασιλέων ὀρθοδόξων διαφόρων, ζηλωτῶν εὐσεβείας, καὶ ἀνδρῶν ἐνδόξων ἐκ βάρθρων ἀνεγέρσεις γαῶν περικαλλῶν, λαμπρῶν καὶ θαυμαστῶν, χρυσοβούλλα διάφορα. κατανοεῖ ὅσον οἱ πάλαι εὐσεβεῖς ἔτρεφον ζῆλον ἔν-θεον περὶ τὰ καλὰ καὶ παρῆχον χεῖρα βοήθειας τοῖς αἰρουμένοις θεοφιλῶς πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα χρήσιμα³, ἃ οὐκ ἄχρηστα, ἀλλ' ὠφέλιμα τοῖς ὀρθῶς εἰδόσι κρίνειν.

«Στίχοι πρὸς τὸ ὄρος ἄπλοι ὁμοιοκατάληκτοι».

Χαῖρε ὄρος μετέωρον ὑψηλὸν καὶ μέγαν
περίφημον ἐξάκουστον καὶ σεβάσιμον μᾶλλον.
Χαῖρε ὄρος τοῦ Ἄθωνος, ὄρος τῆς ἡσυχίας,
ὄρος οὐρανομήκυστον, ὄρος τῆς Παναγίας.
Χαῖρε ὄρος λαμπρότατον, ὄρος ἀγγέλων χῶρος
οἰκητήριον μοναχῶν καὶ καλογήρων φόρος.
Χαῖρε ὅτι ἐγένηκες παλάτιον καὶ πόλις
καὶ κῆπος πανευφρόσυνος τῆς παναχράντου κόρης.
Ἐσένα ἐδιάλεξεν ἡ Θεοτόκος κόρη
λιμένα καταφύγιον παρὰ τὰ ἄλλα ὄρη,
νὰ ἔχουν ὅσοι σὲ ποθοῦν καὶ ζητοῦν ἡσυχίαν
νὰ ζοῦν ἀγγελικὴν ζωὴν ὁμοῦ καὶ πολιτείαν.
Χαῖρε ὄρος ὅτι καὶ ἐσὺ ἐγίνες κατοικία
ἀνδρῶν ἀγίων καὶ πολλῶν ἐγίνες σωτηρία,
γίνεσαι δὲ καὶ ἐφεξῆς καὶ μέχρι συντελείας
μυρίων ἄλλων καὶ πολλῶν αἵτιον σωτηρίας.
Χαῖρε κυπάρισσε χρυσὴ καὶ κρῖνε ἠνθισμένη
σχολεῖον τοῦ παντὸς καλοῦ ἔργου πεπλουτισμένη.
Χαῖρε πεῦκε ὑψήκομε καὶ κέδρε τοῦ Λιβάνου,
ἔστολισμένε ἀρετῶν καὶ κάλλους ἀμηχάνου.
Ἡ κορυφὴ Ἄθω, ἢ σή, ἐγγίζει εἰς τὰ νέφη,
ὅστις σιραφῆ τοῦ σε ἰδεῖν θαυμάζει εἰς τὸ βλέπειν.
ἡλίου ἀνατέλλοντος ὁ ἴσκιος σου Ἄθω
φθάνει ἕως τὸ νησί αὐτὸ τὸ καλούμενον Σκιᾶθω.

1. ἡμισίας. 2. ἀρχαίαν. 3. χρίσιμα.

Τοῦ δὲ ἡλίου δύνοντος ὁ Ἰσκιός σου πάλιν
εἰς Λῆμινον φθάνει καὶ μακρὰν ἕως τὴν Σαμοθράκην.
Ὅθεν ὄρος σεβάσμιον νὰ μὴ ἀγανακτήσης
τὸν σύντομόν μου ἔπαινον, ἀλλὰ νὰ συμπαθήσης.
Τὸν ἐπαινέτην σου αὐτὸν ὡς ἀμαθῆ χυδαῖον
ὡς ἄπρακτον καὶ χωρικὸν ὄντα καὶ ἀγοραῖον,
ὅτι τὸ κατὰ δύναμιν καὶ μὲ γνώμην εὐθείαν,
δεκτὸν γινέσθω οὖν αὐτὸ χωρὶς ἀμφιβολίαν.

Σπουδαιότατον μέρος ἐν ταῖς Ἀθωνιάσιν ὑπάρχει τὸ περὶ τῶν Κολύβων. Ἐνταῦθα ὁμοῦς ὁ συγγραφεὺς ἀνέμειξε πᾶν ὅ,τι ἐσώζετο, ὅθεν δὲν εἶναι ἔργον αὐτοῦ πᾶσα ἡ περὶ κολλύβων πραγματεία οὕτω. π. χ. ἄλλος εἶναι ὁ συγγραφεὺς τῶν ἐν Τόμῳ Ἀπαλλαγῆς (βλ. κατωτ. Κώδ. ἀγίας Ἐννης¹) καὶ ἄλλος ὁ τῶν ἐν τῷ περιγραφομένῳ κώδικι. Ὁ μὲν ἀναφέρει, ὅτι εἰς τὰς κοινὰς συνάξεις οἱ ἀσκηταὶ τῆς ἀγίας Ἐννης συνήρχοντο, «ἵνα μοιράζωσι τὰ σολέμνια» (σ. 201), ἐνῶ ἡ Ἀθωνιάς λέγει ρητῶς, ὅτι συνήρχοντο «ἵνα μεταλαμβάνωσιν». (βλ. σχόλιον εἰς τὰ Τυπικὰ) *Εἶναι δὲ ὁ τῶν ἐν τῷ Τόμῳ συγγραφεὺς νεώτερος καὶ ἔγραψε μετὰ τὴν Ὁμολογίαν τοῦ Νικοδήμου* (σ. 216 καὶ 218). Ἐπαναλαμβάνει δὲ κατὰ κόρον συνηθέστατα πράγματα, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἔτι κεφαλαίῳ² ὅθεν εἰκάζομεν, ὅτι ταῦτα εἶναι τοῦ Ἰακώβου ἔργα.

Κατὰ τὸ περιεχόμενον καὶ ὁ κώδιξ οὗτος εἶναι σχεδὸν ὁμοῖος πρὸς τοὺς περιγραφέντας ὑπὸ τοῦ μακ. Λάμπρου, περιέχει δηλονότι οὗτος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κεφάλαια τῆς Ἀθωίτιδος ἱστορίας: *Ἔχει ὁμοῦς καὶ πολλὰ τοῦ διδασκάλου Θεοδορήτου, ἅπερ ἐν οὐδενὶ τῶν σωζομένων κωδίκων τοῦ Ἰακώβου περιέχονται, ἦτοι τὰ ἐξῆς:*¹

φ. 41α. Θεοδορήτου διδασκάλου ἡγουμένου κοινοβίου Ἐσφιγμένου, Ἀπολογία χριστιανικὴ πρὸς τοὺς ἀντιθέους Νατουραλιστὰς ἀθέους μᾶλλον τοὺς κηρύττωντας ἐλευθερίαν καὶ δούλους τῶν ἀκαθέκτων παθῶν ὑπάρχοντας.

Ἄρχ. Ὡ τί μᾶς ἀναγκάζει νὰ κάνωμεν ἡ ἀσεβεστάτη αὐθάδεια τοῦ νῦν αἰῶνος; μᾶς ἀναγκάζει νὰ γράφωμεν ἀπολογίαν ὑπὲρ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ πίστεως.

Τέλος. Ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀλήθεια αἰώνιος, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.

φ. 44 β-2 62^β Ἀπόδειξις σύντομος κατὰ ἀθέων Νατουραλιστῶν καὶ κατὰ τῶν φρενοβλαβῶν συγγραμμάτων τοῦ ἀθέου Βολταῖρ κτλ.

1. Τίνα μόνον τούτων περιέχει ὁ Τόμος Ἀπαλλαγῆς τῆς ἀγίας Ἐννης (Ποβλ. σ. 86, 216 καὶ 247).

Ἀρχή. Πολλὴν ἰσχὺν λαμβάνει ἓνας λόγος, ὅταν καὶ ἐκ τῆς φατρίας τῶν ἐναντίων εὐρίσκη μάρτυρας

Τέλος. καὶ λείπεται ἕκαστος τὰ κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων αὐτοῦ. τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν κτλ.

Σημειῶσαι ὅτι τὸ ἄνωθεν ἐγχειρίδιον ἐξεδόθη εἰς τύπον ἀνωνύμως ἐν ληψείᾳ τῆς Σαξωνίας κατὰ τὸ 1800. Ταῦτα δὲ εἰσὶν ἐκλογαὶ ὠφέλιμοι.

φ. 63α «Περὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ ὄρους Ἄθω πότε ἤρξατο κατοικεῖσθαι ἀπὸ μοναχῶν καὶ ἀντίρροησις τῶν ὄρων οὐκ ὀρθῶς οὐδὲ ὑγιῶς ἐρέθησαν καὶ ἐγράφησαν (Ἰακώβου)».

ἀρχ. «Περὶ ἀρχαιότητος τοῦ ὄρους Ἄθω γινώμαι καὶ ὑπολήψεις διάφοραι πολλῶν νεωτέρων διδασκάλων εἰσὶν» (αἴτιον τῆς μὴ συγγραφῆς, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι περὶ τῆς σωτηρίας ἐφρόντιζον μόνον, αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν βαρβάρων καὶ εὐρωπαϊῶν), «ἐσχάτως δὲ ὁ Ἀγάπιος εἰς τὰ αὐτοῦ συγγράμματα μνημονεύει περὶ Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου, ὅτι μόνος ἐν τῷ Ἄθω ἤσκησε . . . ὁ αὐτὸς . . . γράφει καὶ περὶ τῆς μονῆς Βατοπεδίου, ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος πρῶτος αὐτῆς κτίτωρ ἐστάθη, εἶτα ὁ μέγας Θεοδόσιος. τὰ δὲ σωζόμενα λείψανα ἀρχαῖα ἐν ταύτῃ καὶ μόνῃ τῇ μονῇ βοῶσι καὶ ἀνατρέπουσι τοὺς ἀναφερομένους καὶ φάσκοντας, ὅτι μόνῃ ἡ Λαύρα τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου ἐκτίσθη πρῶτον εἰς τὸ ὄρος . . . φ. 63α ἀλλὰ καὶ ὁ Θεοδώρητος χαριζόμενος τῇ οἰκείᾳ μονῇ, ὅτι ἐν τῇ Λαύρᾳ εὐρισκόμενος ἔγινεν ἡγουμένος κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἰδιορρυθμῶν μονῶν, ἔγραψε πολλὰ καὶ μεγάλα λάθη. εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ νέου θέλει ἀποδείξει, ὅτι οὐχ ὑπήρχε μόνῃ εἰς τὸ ὄρος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς μοναχὸς ἐκτὸς ἐνὸς τοῦ Ἰωσήφ ἐκείνου» (ἐκ τοῦ βίου τούτου ὁ Ἰακώβος συνάγει ἀντίθετον συμπέρασμα).

φ. 248α—258β «Ἀντίρροησις Θεοδωρήτου εἰς τὴν ἀθώωσιν Ἀθανασίου τοῦ Παρίου. . . οὕτω καὶ αὐτὸς οὐχὶ μετανοῶν ἐδέχθη τὴν ἐπὶ Σωφρονίου ἱεράν συγκροτηθεῖσαν σύνοδον, ἀλλ' ὑποκριθεὶς κυρώνει μὲν τὰ ἐν Κυριακαῖς γινόμενα μνημόσυνα, ὅτι εἰσι παράνομα, ἀνατρέπει δὲ τὰ τέσσαρα ἱερά σιγγίλια . . . καὶ ἀποδείχνει, ὅτι ψευδῶς καὶ διαβολικῶς συνερράφησαν αἱ κατ' αὐτῶν ἀληθῶς βεβωημένοι δυσφημίαι. καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη ταπειθεῖσα ἀθώωσις ὁμοίᾳ ὑπάρχει τῇ Ἀρειανικῇ ὑποκρίσει καὶ ἐπικυρωθείσης τῆς κακοδοξίας κηρύττεται μὲν τὸ ψεῦδος, διώκεται δὲ ἡ ἀλήθεια, τὸ σκότος ἐλέχθη φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος.»

ἀρχ. Ὡ καὶ πόσῃν δύνάμιν ἔχουσι τὰ ὀλέθρια πάθη εἰς τὸν ταλαίπωρον ἄνθρωπον.

τέλ. Ὡστε ἐὰν ἐκρατούσαμεν τὴν πολιτείαν τῶν ἁγίων δὲν ἐφιλονικούσαμεν ποσῶς περὶ τῶν τοιούτων.

φ. 259α—269α (Θεοδωρήτου περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἡμερονεκτίου καὶ ἡμερολογίου ἀνατροπῆ τῶν νέων θεωριῶν). «Ὅτι δὲ ἡ σπουδαία αὕτη πρα-

γματεία εἶναι τοῦ Θεοδωρήτου δητῶς μαρτυρεῖ ὁ Ἰάκωβος ἐν σ. 641 τόμ. Β' τοῦ Τόμου Ἀπαλλαγῆς).

Ἀνακεφαλαίωσις τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀπόδειξις ἐκ τοῦ τριτοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυσίου κύκλου. Ἀρχ. Δῆλον ἐστὶν ἐκ πολλῶν ἀψευδῶν μαρτυριῶν τῆς θείας Γραφῆς, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν τξε' καὶ ζ', ἡμερῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ παρεικάζεται πολλάκις ἀπὸ τοὺς θείους προφήτας καὶ περισσότερον ἀπὸ τὴν ἱερὰν τοῦ θεολόγου Ἰωάννου Ἀποκάλυψιν εἰς μίαν ἡμέραν.

Τέλ. Ρῦσαι οὖν ἡμᾶς, ὦ Κύριε κύριε, ἐκ τοῦ ζοφεροῦ σκότους τοῦ ἐτοιμασθέντος τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς τοῦ ἀνσπέρου φωτὸς τῆς οὐρανοῦ βασιλείας σου' Ἀμήν.

φ. 272β—275α. «*Διήγησις εἰς τὸ ἐν Κερκύρα θαῦμα τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος καὶ ἀντίρροισις κατὰ τῶν κατὰ τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου λαληθέντων Ἀθανασίου Παρίου,*» (καὶ ἀπολογία Θεοδωρήτου).

*Ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ «*Οὐρανοῦ κρίσις*» προσαγορευόμενον ἐν Λειψία τῆς Σαξωνίας τυπωθὲν κατὰ τὸ 1805 ὁ ἀνώνυμος ἐκδότης (οὗτος ἦν Ἀθανάσιος ὁ Πάριος ὁ πνέων πῦρ καὶ φόνον κατὰ τοῦ Θεοδωρήτου)... ἐκμέσει κατὰ τοῦ μακαρίου καὶ ἀοιδίμου Θεοδωρήτου διδασκάλου ἰόν... (Θεόδωρος Μουστάτζος ἐξαδελφος ἦν τοῦ μακ. Θεοδωρήτου, οὗ ἀναλώμασιν ἐξεδόθη τὸ Πηδάλιον καὶ ἡ ἐρμηνεία τῆς Ἀποκαλύψεως ἀνὴρ εὐλαβῆς περὶ τὰ θεῖα καὶ ζηλωτὴν ἔχων προθυμίαν ἄκραν οἰκείους ἀναλώμασιν ἐκδοῦναι καὶ τὸ ἄνωθεν Οὐρανοῦ κρίσις πονημάτιον (ἂν δὲν ἐπτώχυνεν)).

δ'. Καλύβη τοῦ πνευματικοῦ Σεραφεῖμ, ὁ ἅγιος Χρυσόστομος

- 583 1. Πατερικὸν τοῦ XVI αἰῶνος περιέχον βίους ἁγίων καὶ Ἀθανασίου τὰ φερόμενα πρὸς Ἀντίοχον Δοῦκα.
- 584 2. Πατερικὸν τοῦ XVII αἰῶνος.
- 585 3. Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου τῆς Πάτμου τοῦ XVIII αἰῶνος. (ἐξεδόθη ὑπὸ Βοΐνη τῷ 1880 ἐν Ἀθήναις).
- 586 4. Λόγος ἀκέφαλος καὶ παρακλητικὸς κανὼν τοῦ XVIII αἰῶνος.
- 587 5. Τοῦ ἁββᾶ Νεῖλου ἀσκητικὰ καὶ Παραινέσεις τοῦ Μεγ. Ἀντωνίου τοῦ XVIII αἰῶνος.
- 588 6. Ψαλτηρίου τοῦ XVII αἰῶνος.
Ἐν τέλει: «1699 οκτομβρίου ια' ἡμερα τετραδη, εκμηθσι ἐν κῶ ογερω σαμουηλ ὁποῦ αφιεροσεν τὸ παρὸν Ψαλτηριον εἰς τον ναον του θειου χρυσοστόμου»
- 589 7. Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ XVI αἰ.
- 590 8. Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου τοῦ XVII αἰ.
Ἐν ἀρχῇ: «εἰ παρὸν φυλάδα τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου αφησρωθη εἰς στὸν νῆκον το Χρυσωστόμου καὶ ωπηος απωξενόσι αὐτήν νὰ ἔχη τὴν καταραν τὸν αγήον αμήν.

ματῆος, γερμανός και δηωνήσιος ιερομοναχη ἄρτης εν τῇ Πάτμω·
 Ἐκολουθεῖ και ἑτέρα σημείωσις νεωτέρα χειρὶ τὰ αὐτὰ περιπου
 διαλαμβάνουσα, καλλίτερα, μεθ' ἧν :

«*Ματθαῖος και Γερμανός οἱ ἐκ Πάτμου και Διονύσιος ὁ ἐξ Ἄρ-
 τῆς αψιμζ'*».

- 591 9. Ἐπίστολος τοῦ XVI αἰ.
 592 10. Ψαλτήριον τοῦ XVII αἰ. ἀκέφαλον.
 593 11. Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου τοῦ XVIII αἰ.
 594 12. Ἡ θεία Λειτουργία »
 595 13. Πατερικὸν τοῦ XIX αἰ.
 596 14. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν θεῖον *Χρυσόστομον* και ἐγκώμιον
 τοῦ XVIII αἰ.
 597 15. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν θεῖον *Χρυσόστομον* τοῦ XVIII αἰ.
 598 16. Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας και Ἐκλογή ψαλτηρίου XVIII αἰῶνος.
 599 17. *Δαμασκηνῶ* ἐγκώμιον εἰς τὸν *Χρυσόστομον* και ἀκολουθία τοῦ
 Ὁμολογητοῦ *Μελετίου* και *Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ*. Ἐν τέλει Λό-
 γος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ *Χρυσοστόμου* τοῦ XVIII αἰῶνος.
 600 18. Λόγος εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς δεξιᾶς τοῦ *Προδρομοῦ* και Πατερικόν.
 601 19. Λειτουργικὸν ἀκέφαλον και κολοβόν.
 602 20. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία και οἱ παλαιοὶ καθολικοί.
 Ἐν τέλει: «*Νικηφόρος Παπαδάκης* ἀρχιμανδριτής συντάξε,
 Ἰωάσαφ Ζ' παραδελφὸς αὐτοῦ ἔγραψεν» και ἐν ἀρχῇ ὑπάρχει
 σημείωσις τις τοῦ XIX αἰῶνος.
 Ὁ *Νικηφόρος Παπαδάκης* ἦν ἀσκητὴς ἐν ἀγίᾳ Ἄννῃ. Χειροτο-
 νηθεὶς δὲ ἐκεῖ μετέβη εἰς Ἀθήνας, ἐνθ' ἀπεφοίτησε τοῦ Πανε-
 πιστημίου περὶ τὸ 1865, ἐκεῖθεν ἀπῆλθεν εἰς Γερμανίαν, και
 ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν Θεολογίαν και φιλοσοφίαν. Ἐπανελθὼν
 ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἱεραπόστολος εἰς διάφορα μέρη,
 και ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἐκκλ. Ἀληθ. ἔτ. Α' (1881) σ. 223—227
 πραγματείαν τήνδε: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία και οἱ ἐν τῇ
 Ἀνατολῇ Λουθηροκαλβῖνοι και παπικοὶ ἱεραπόστολοι». Μετὰ
 ταῦτα ἐγένετο Σιναίτης και ὑπηρέτησε τὴν μονὴν εἰς διαφόρους
 ἀποστολάς. Εἶχεν ἀφήσει ἐν Λαύρα, τῇ ἀρχικῇ Μετανοίᾳ αὐτοῦ,
 ἐν κιβώτιον πλήρες γερμανικῶν συγγραμμάτων και τῷ 1900
 ἤλθε διὰ νὰ ἐγκαταβιῶσῃ ἐνταῦθα, ἀλλὰ μὴ γενόμενος δεκτὸς
 ἀπέθανεν ἐν Ἱεροσολύμοις μετὰ 2—3 ἔτη, κληρονομηθεὶς ὑπὸ
 τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἐν Γαλαζίῳ ἱερατεύων ἔγραψεν ὡς «Καυ-
 σοκαλύβης» κατὰ τῶν Βουλγάρων σχισματικῶν τῷ 1874.
 603 21. Ἀντίγραφον σιγγιλλίου *Καλλινίκου* τοῦ Ε'. αωσ'.

Τὸ πρωτότυπον σώζεται ἐν τῇ εἰρημένῃ Καλύβῃ τοῦ Σταυροῦ,

ἔθεν ἐξεδόθη ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τοῦ ἀσκητισμοῦ Α', σ. 227—233.

- 604 22. Μουσικὸν τοῦ XVII αἰῶνος.
 605 23. Ἔτερον τοῦ XVII αἰῶνος, ἀκέφαλον.
 606 24. Μουσικὸν τοῦ XIX αἰῶνος.
 607 25. Μουσικὸν τοῦ XVII αἰ.
 608 26. Μουσικὸν τοῦ XVII αἰ.
 609 27. Διάφορα φύλλα μουσικῶν κωδίκων.
 610 28. Διάφοροι παρακλήσεις, κανόνες, λόγοι κττ. ἑλληνικῆ.

ε'. *Καλύβη τοῦ Γέρο-Δαμιανοῦ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος.*

- 611 1. *Φιλοθέου πατριάρχου Κ/πόλεως, Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας τοῦ XVII αἰ. εἶναι κυρίως ἐρμηνεῖα καὶ ὑπάρχει καὶ ἐν κώδικι 162 (XVI αἰ.) μονῆς Ἐσφιγμένου, ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις τοῦ Φιλοθέου δὲν ὑπάρχει.*
 Συνδέεται ἔντυπον : Αἱ θεῖαι λειτουργεῖαι, 1594 Βενετία.
- 612 2. *Εὐχολόγιον τοῦ XVII αἰ.*
- 613 3. *Ῥητορικὴ τέχνη εἰς τὸ ἀπλοῦν ἦτοι Προοίμιον εἰς τὴν ῥητορικὴν καὶ σχόλια εἰς τὰ κατὰ Ἀφθόνιον προγυμνάσματα τοῦ XVII αἰ.*
- 614 4. *Αἱ περίοδοι Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοῦ XVIII. (βλ. τόμ. Α' 23, σ. 38).*
Ἐν τέλει : «Ἐτελειώθη ἁψνα' κατὰ μῆνα νοέμβριον' ἔγραψε πιναρὸς μόλις ἦλθεν εἰς τέλος Κοσμάς μοναχός, οὗ ἡ πατρὶς Σκῦρος (:) καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχέσθε ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀθλιότητος».
«Αἱ παρούσαι περίοδοι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐγράφησαν εἰς ἀπλὴν φράσιν διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδοις τῶν αἰδεσιμοιᾶτων καὶ εὐλαβεστάτων συναδελφῶν Διονυσίου ἱερομονάχου καὶ Ῥωμανοῦ μοναχοῦ, καὶ ἀφιερῶθησαν ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ αὐτοῦ σεβασμίῳ ναῷ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τοῦ ἐν τῇ σκῆτει τῆς θεοπρομητορὸς ἁγίας Ἀννης νεωστὶ ἀνεγηγερομένῳ καὶ μηδεὶς τολμῆση ἀποξενῶσαι τούτους ἐκεῖθεν, ἵνα μὴ ὡς ἱερόσυλος κατακριθῆ καὶ ταῖς τοῦ Θεολόγου καὶ τῶν πατέρων ὑποστῆ ἄραϊς».
- 615 5. *Συνεστοῦ ἐπιστολαὶ καὶ ἐνύπνιον Λουκιανοῦ ἐρμηνευθέντα εἰς τὸ ἀπλοῦν καὶ λόγοι Βασιλείου καὶ Γρηγορίου εἰς τὸ ἀπλοῦν τοῦ XVIII αἰ.*
- 616 6. *Νομοκάνων τοῦ XVII αἰ. (ἀκέφ. καὶ κολ.).*
- 617 7. *Πατερικὸν τοῦ XVIII αἰ.*
- 618 8. *Ἀκολουθία καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Μοδέστου τοῦ XVIII (ἀκέφ.).*

- 619 9. Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου τοῦ XVII αἱ.
Ἐν ἀρχῇ: «ἡ παροῦσα ἐκλογή ἀφιερῶθη εἰς τὸν τίμιον *Πρόδρομον* εἰς τὴν σκήτην τῆς ἁγίας Ἄννης καὶ ὁποῖος τὴν κλέψει θέλει ἔχει τὸν τίμιον Πρόδρομον ἀντίδικον».
- 620 10. Ἀκολουθία Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοῦ XVII (κολοβόν).
- 621 11. Ἐκλογή Ψαλτηρίου.
Ἐν τέλει: «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωμδ' κατὰ μῆνα Ἰανουάριον, Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος *Διονυσίου*, οὗ μέμνησθε Κυρίῳ καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρωσθε πάντες».
- 622 12. Παράκλησις εἰς τὴν Θεοτόκον τοῦ XVIII αἱ.
- 623 13. «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Αἰγύπτου κυρίου *Γερασίμου* λόγι» (ἀνέκδοτοι).
1. Εἰς τεθνεώτας 4. ἀρχ. Πολλάκις ἤκουσα πολλοὺς διδάσκοντας.
2. Περὶ νηστείας. ἀρχ. Ὅταν δὲ νηστεύοντες.
3. Δοκίμια λόγων ἱστορικῶν.
Ἐν τέλει: «Ἐγράφει εἰς τοὺς 1767 Φεβρ. 20. τοὺς παρὼν λόγους τοὺς ἔγραψα εἰς τὸ ἅγιον ὄρος 1766 μαγίου 2 ἔτελειώθησαν. ὃ ἐν ιερῶσιν ἐλάχιστος Ἀβέρκιοις *Κονιδάρης*».
- 624 14. Πατερικὸν τοῦ XVIII αἱ. (ἀκέφ. καὶ κολοβόν).
- 625 15. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας *Ματρώνης* τοῦ XVIII αἱ.
- 626 16. Λόγος εἰς τὰ ἅγια πάθη (εἰς τὸ ἀπλοῦν).
- 627 17. Στιχηρὰ καὶ εὐχαὶ *Θηκαῤῥ* τοῦ XVII αἱ. (κολοβόν).
- 628 18. Ἐπιστολαὶ διάφοροι τοῦ XIX αἱ.
- 629 19. Ἐπιστολογραφία τοῦ XVIII αἱ.
- 630 20. Εὐχαὶ τοῦ *Λυχνικοῦ* τοῦ XIX αἱ.
«Τέλος καὶ τῷ ἡμῶν ἐν Τριάδι Θεῷ δόξα. Πόνος *Διονυσίου*, οὗ μέμνησθε Κυρίῳ οἱ ἐντυγχάνοντες ἔρωσθε πάντες, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωμα' κατὰ μῆνα ὀκτώβριον».
- 631 21. Σπαράγματα κωδίκων τοῦ XVII—XIX αἱ.
- 632 22. *Σωφρονίου πατριάρχου Κ/πόλεως* σιγίλλιον μεμβράνινον, 1777 Σεπτεμβ. ἐπινεμ. 11.
«Περὶ τοῦ τελείσθαι κοινὸν ἐν τῇ μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ μνημόσυνον τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὲρ τῶν πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων, νὰ δίδῃ τὸ παγκάριον τῆς ἐκκλησίας γρόσια 500. Θὰ τελῆται δὲ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου τῆς ἱερᾶς συνόδου καὶ τῶν ἐνδημούντων ἀρχιερέων».
- Γ'. *Καλύβη τοῦ πνευματικοῦ Ναθαναὴλ ἁγιοῦ ἀπόστολου.*
- 633-6 1-4 Μουσικὰ τοῦ XIX αἰῶνος τῆς ἀρχαίας μεθόδου.
Ἐν τέλει: «*ῥωιε' Ἰουλίου ι', χειρὶ Χριστοδούλου Σμυρναίου*

Σκούφου διδασκάλου τῆς ἀρχαίας μουσικῆς».

Ἐπὶ ἐτέρου ἐν ἀρχῇ: «Σύστημα τοῦ ἀρχέου μέλους αὐτῶν ἔτι ἀφθ[ό]ρου φυλαχθέντος χηρὶ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς γενικῆς σχολῆς τοῦ διαληφθέντος συστήματος».

637 5. Ψαλτήριον τοῦ XVII αἰῶνος.

638 6. Βίος *Βαρχαὰμ καὶ Ἰωάσαφ* τοῦ XVIII αἰῶνος.

Ἐν τέλει εὐχαὶ καὶ συνταγαὶ κατὰ τῆς πανούκλας.

639 7. Εὐχολόγιον τοῦ XVII αἰῶνος.

640 8. Μουσικὸν τοῦ 1798.

Ἐν ἀρχῇ: «Δίς-τρίς μουσικῆς τῆσδε τοκεῖς, ὧ ξένε.

ἄνευ παλαιῶν εὐροις ἀμιλλομένους.

καὶ ὡσπερ ἐκ συνθήματος πεπονηκότας,

πόνους θαυμαστοὺς τεχνικοὺς δὲ καὶ λίαν.

ἔξ ὧν ὁ πρῶτος Ἰωάννης τυγχάνει,

Δανιήλος δεύτερος Πέτρῳ δὲ ἄμφω.

Μελέτιός τις θύτης, ὃς πέμπτος πέλει,

καὶ Ἰακώβ ἄριστος κατ' ἄμφοῖν μουσάων.

Πέτρος δ' ὁ πάνυ ἄρχει πάντων ἐν ἐξηγήσει.

αἰρητῆ, φερουναρίου ἐξ' χειρὸς ἀμαθῶς Σωφρονίου ἱεροδιακόνου ἐκ τῆς ἱερᾶς μονῆς Κύκκου».

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται δι' ὠραίων κοσμημάτων καὶ κεφαλαίων γραμμάτων πολυχρῶμων.

ζ'. *Καλύβη τοῦ πρωτοψάλτου Ἰωσήφ, ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ.*

641 1. Πατερικὸν τοῦ XVIII αἰῶνος.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐξωφύλλου: «Ἐπήρα τὴν καλίβην ἐγὼ ὁ γερο-συμεὼν ζωγράφος ἐν ἔτη 1849, Αὐγούστου 2, καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ ἅγιος Θεὸς τὸν ἀυτάδελφόν μου Νικηφόρον ἐν ἔτι 1850, αὐγούστου 5. ὁμοῖος καὶ δεύτερον τὸν ἐξάδελφό μου Χρυσόστομον ἐν ἔτη 1853 τὴν μεγάλην Πέμπτην».

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου: «Συμεὼν ζωγράφος ἐκ Μαδύτου ἠγόρασε τὴν κ[αλύβην] τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κύριου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς χιλίους 800 πεντήκοντα χρόνους».

η'. *Καλύβη τοῦ Γέρο-Ἐλευθερίου, ἡ Ὑπαπαντή.*

642 1. Ἀκολουθίαι διάφοροι ταῦ XIX αἰ.

643 2. Ἀκολουθία τῆς Ὑπαπαντῆς 1879.

644 3. «Φυλάδιον ὀνομαζώμενων μαγνήτης τῶν πνευματικῶν. 1695».

ἀρχ. Ἐρευνῶντας κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος τοῦ λαλεῖν καὶ λέγειν. εἶναι διάφοροι ὀμιλῖαι εἰς τὸ ἅπλοῦν.

- Ἐν τέλει: «Ἐλαχίστου πνευματικοῦ τοῦ ἁγίου Ὁρους καὶ καθηγητοῦ τῶν ἁγίων πάντων. ἀρχῆς, Ἰουνίου ιβ' $\frac{\Gamma\text{Β}}{\text{Ν}\alpha}$.
- 645 4. Βίοι ἁγίων εἰς τὸ ἀπλοῦν τοῦ XIX αἱ.
- 646 5. Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ XVIII αἱ.
- 647 6. «Σύγγραμμα τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐξοχωτάτου ἱατροφιλοσόφου κ. κ. *Θωμᾶ Μανδακάση* Καστοριανοῦ, περὶ τῶν ἀοράτων διὰ τῶν ὁρατῶν ἐννοουμένων πραγμάτων, καὶ περὶ των ἀύλων διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν εἰς αἴσθησιν πιπτόντων καὶ γινωσκομένων πραγμάτων.» τοῦ XVIII αἱ.
Ἐνταῦθα ὑπάρχουσι ἀποσπάσματα μόνον, τὸ ὅλον ἐξεδόθη τῷ 1760 ἐν Λειψίᾳ.
- 648 7. Ἀκολουθία τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ XVIII αἱ.
- 649 8. Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Λόγος πανηγυρικός εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν. XVIII αἱ.
Ἀρχ. Τὰ τῆς παρουσίας ἱερᾶς πανηγύρεως ἡ εὐαγγελικὴ σάλπιγξ περιηγεῖτο (Παρά *Migne Patr. gr.* 28, σ. 973—1001).
- 650 9. Ἐπιστολάριον τοῦ XIX αἱ. ἐν ᾧ καί:
«Ὁροι τῆς νηστείας ἐγκρατείας καὶ μετανοιῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς *Μελετίου*» διὰ στίχων, ἀρχ. Σκόπει γοῦν τέκνον συνεχῶς πῶς ὁ κανὼν ἐξ ἴσου ὁμοίως καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης, μετὰ ἐρμηνειῶν. (Ἐκ τῆς ἀλφαβηταλφαβήτου ἐκδοθείσης τῷ 1928 ἐν Θ)νήκῃ ὑπὸ *Σπ. Καμπανίου ἱατροῦ Λαυριώτου*· βλ. σ. 144 ἔ. καὶ 320 ἔ.).

Θ'. *Καλύβη τοῦ πνευματικοῦ Καισαρίου, τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.*

- 651 1. Μουσικὸν τοῦ XVII μετ' ἐγχρωμῶν καὶ καλλιτεχνικῶν κεφαλαίων.
- 652 2. Ἀββᾶ Ἡσαίου Λόγοι. 1708.
Ἐν τέλει: «Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος εἰς χιλίους ἐπτακοσίους ὁκτὼ χρόνους κατὰ τὸ κοσμοσωτήριον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ 1708».
Οἱ Λόγοι οὗτοι ἐξεδόθησαν ὑπὸ *Ἀδγουαίνου* μοναχοῦ ἐν Ἱεροσ. τῷ 1911.
- 653 3. Μουσικὸν τοῦ XVII αἱ.
Ἐν ἀρχῇ: «Γράφα ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν διδασκάλων, ὅπου μὲ ἐδιάβασαν, τὰ μὲν κοινὰ γράμματα Ἀνδρέας ἱερεὺς, Φράγκος ἱερεὺς, Ἰωάννης ἱερομόναχος. Τὰ δὲ γραμματικὰ μέρη τινὰ *Χριστοφόρος* ἱερομόναχος εἰς τὰ Ἄγραφα, εἰς τὸ χωρίον Καστανιά, τὸ γράψιμον *Νικόδημος κριτικός*, τὰ δὲ ψαλτικά πρῶτος *Ἱερεμίας Χιώτης*...»
- 654 4. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου καὶ ἐγκώμιον καὶ λόγος τοῦ *Δαμασκηνοῦ* εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου:

- 655 5. Ἀγιασματάριον τοῦ XVIII αἱ.
- 656 6. Κανὼν δικτώχως εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν.
- 657 7. «Τοῦ σοφωτάτου Σχολαρίου πατριάρχου Κ/πόλεως ὀμιλία ὀρθοῦσα περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀνωμήτου πίστεως τῶν Χριστιανῶν. Ἐρωτηθεὶς γὰρ παρὰ τοῦ Ἀμυράνου Σουλτάνου τοῦ μαχηῆτι» Μετὰ Τουρκικῆς ἐρμηνείας τοῦ XVI αἱ. (κολοβόν). (περὶ τῆς ἐκδόσεως βλ. ἄνωτέρω).
- 658 8. Κυριακοδόμον τοῦ XIX αἱ.
- 659 9. Ἡθεῖα Λειτουργία τοῦ XVIII αἱ.
- 660 10. Ψαλτήριον μετὰ ἐγχρῶμων κεφαλαίων γραμμάτων καὶ εἰκόνων. 1648. Ἐν τέλει: «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἡσάου πονος, κυρίου συμεῶν ἱερομονάχου κτίμα, νῦν δὲ ἀκακίου ἱεροδιακόνου». εἶτα ἔπονται οἱ ἑξῆς στίχοι:
 Ὑπερπαρέσφαλμαι ἔκ τινος τύχης.
 ἄνθρωπος μὲν κρίνεται βροτὸς ἔγωγε,
 καὶ σφάλματῶν πέπλησθε μέχρι σφονδύλου.
 σύγγνωτε τοίνυν, συναδελφοὶ καὶ πατέρες,
 ἵνα θεὸν ἴλεον εὐρημεν πάντες
 ἐν τῇ φοβερῇ καὶ ἀδεκάστῳ κρίσει.
 Ἐν ἔτη ἴσρν' (1642), μηνὶ ἀπριλίῳ ε'.
- 661 11. Ἐκλογή, κανὼν καὶ λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. τοῦ XVII αἱ.
- 662 12. Ἀκολουθία νεκρώσιμος τοῦ XVIII αἱ.
- 663 13. Ἡθεῖα Λειτουργία τοῦ XVII αἱ. (ἐν τέλει ἔντυπον).
- 664 14. 1. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον.
 2. » πανηγυρικὸς εἰς τὸ Γενέσιον, αὐτῶν.
 Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου ἀρχετύπου Μηναιῶν σημειώσεις γραφεῖσα μετὰ τὸ 1700. «Τὸ παρὸν μηναιὸν ἀφιερῶθη ἐν τῷ ἱερῷ μονι-δριῶ τῷ τιμωμένῳ ἐπὶ τῇ γενήσει τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῇ κατὰ τὴν σκήτην τῆς μητρὸς αὐτῆς ἁγίας Ἄννης παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Δανιὴλ Δεσβίου τοῦ καὶ κτίτορος «καὶ μηδεὶς ἀποξενώσῃ αὐτὸ ἐκείθεν. ἵνα μὴ ὡς ἱερο-συλος κατακριθῇ καὶ ὑποπέσῃ ταῖς ἀραῖς τῶν Πατέρων».
- γ'. *Καλύβη τοῦ Γέρο-Θεοφίλου τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.*
- 665 1. Ἀκολουθία τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ XVII αἱ.
- 666 2. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἑκατοντάδες τοῦ XIX αἱ.
- 667 3. Μουσικὸν τοῦ XVII αἱ. μετ' ὀραίων ἐγχρῶμων κοσμημάτων.
- 668 4. Μουσικὸν τοῦ XVIII αἱ.
- 669 5. Μουσικὸν τοῦ XIX αἱ. τοῦ Θεοφίλου γέροντος τῆς καλύβης, μουσικοδιδασκάλου.

- 670 6. Μουσικά διάφορα τοῦ αὐτοῦ.
 671 7. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σωφρονίου (τοῦ καλλιγράφου Συμεὼν Κατουνακιώτου 1879).
 672 8. Μουσικὸν τοῦ XVII αἰ. (ἀκέφ.).
 673 9. » νεώτερον.
 674 10. » συνταχθὲν ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Θεοφίλου.
 675 11. Πατερικὸν καὶ βίος τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ δια Χριστὸν σαλοῦ.

ια'. *Καλόβη τοῦ Γερο-Σπυρίδωνος, ἡ ἀποτομή τοῦ Προδρόμου.*

- 676 1. Κανόνες εἰς τὸν Προδρόμον τοῦ 1731.
 Ἐν τέλει: «Ἐΐληφε τέλος ἐν ἔτει αψλα', κατὰ μῆνα ἰανουάριον. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Διονυσίου μελανεῖμονος καὶ ἀλιτροῦ πόνος.
 677 2. Ἀκολουθία καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν Προδρόμον. «ἐν ἔτει αψλβ'»
 678 3. » τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τοῦ XIX αἰ.
 679 4. » καὶ βίος τοῦ δαίον Χριστοδοῦλου τοῦ ἐν τῇ Πάτμῳ, τοῦ XIX αἰ.

ιβ'. *Καλόβη τοῦ πνευματικοῦ Λεοντίου, τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.*

- 680 1. 1. Τετραστιχα Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου.
 2. Λόγοι τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
 Ἐν τέλει: «Ἐτελείωσα τὸν παρόντα λόγον εἰς τὸ ἁγιόνυμον ὄρος εἰς τὸ κελὴ τοῦ Μαλαρᾶ καθηγουμένου ἐπὶ ἔτει σωτηριῶ 1809 δεκεμβρίου γ'. Χατζῆ Σουμελλίτης Χατζῆ Ἰωάννου».
 681 2. Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου πρὸς Ἀντιόχον Δούκα καὶ ἄλλα τοῦ XVIII αἰ.
 682 3. Εὐχαὶ διάφοροι καὶ Θησαυρᾶς τοῦ XVII αἰ.
 683 4. Πατερικὸν τοῦ XVIII αἰ.
 Σημειώσεις διάφοροι ἐν τοῖς παραφύλλοις.
 684 5. Ἐξομολογητᾶριον καὶ ἔξορκισμοὶ τοῦ XVII αἰ.
 685 6. Ἀκολουθία τῶν μυστηρίων »
 686 7. 1. Βίοι ἁγίων τοῦ XVI αἰ.
 Ἐν ἀρχῇ βροντολόγιον καὶ ἑορτολόγιον, ἔνθα καὶ πολλαὶ σημειώσεις, ἐν αἷς καὶ «1600 ἐπίγειν ὁ γέρο-Σέργιος καὶ ἔκτισεν τὸν ἅγιον Γεώργιον εἰς τὴν σκύρον κονόμος ἐκεῖ» καὶ ἐφεξῆς διαλαμβάνονται οἱ Λαυριῶται οἰκονόμοι τῆς Σκύρου ἀπὸ τοῦ 1602-1638.
 2. Βατραχομυομαχία ἐν κοινῇ γλώσσῃ.
 «Δημήτριος Ζῆνος, ὁ ἐκ Ζακύνθου».
 ἀρχ. Πρὸ τοῦ ν' ἀρχίσω δέομαι τὸν ὕψιστον τὸν δία
 νὰ μ' ἀποστείλῃ βοηθὸν καὶ στούτην τὴν ἱστορίαν.

- Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ *Μαρτίνου Κρουσίου* ἐν *Turcograecia* (*Basilae* 1583) σ. 373-382.
3. Διήγησις ὀφέλιμος *Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου*. Ἄρχ. Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἱερῶν καὶ Ἀρχόντων ἀκούσατε.
Ἐν τέλει: «Ἐγράφη χειρὶ *ματθαίου* τοῦ ἐν πνευματικοῖς ἐλαχίστου ἐν ἔτει *αχλη'* μαρτίου 4».
- 687 8. «Παραινέσεις πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητητος» τοῦ XV αἱ. Πρόλογος τῆς βίβλου τῶν γερόντων, ἥτις λέγεται *Παράδεισος*.
- 688 9. «Ἀνατροπὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων, μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Μολδαβικῆς ὑπὸ *Ἰ. Γεωργίου*, ἐκδοθεῖσα τὸ β' ἐν *Κ*)πόλει 1852». Εἶναι τὸ περιφανές ἔργον *Νεοφύτου τοῦ Καυκασοκαλυβίτου* (δὲπερ τὸ α' ἐξεδόθη ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ τυπογραφείου 1834) ὅστις δι' οὐ ἐστηλίτευσεν τὴν τῶν Ἑβραίων πλάνην, αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐν τῇ σκῆτι ταύτῃ δυστυχῶς διεβλήθη ὡς Ἰουδαῖζων κατὰ τὴν περὶ κολλύβων ἔριδα, καὶ τοσοῦτον δεινῶς ἐπλήγη, ὥστε ἐκ ταύτης τῆς ἀφορμῆς φεύγων εἰς Βλαχίαν ἔγραψε τὸ βιβλίον τοῦτο. Ὁ ὑπ' ἀρ. 4 κῶδιξ τοῦ Κυριακοῦ περιέχει ἐν ἐκτάσει τὴν κατὰ τοῦ μεγάλου τούτου διδασκάλου λιβελλογραφίαν.
- 689 10. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας Ἄννης τοῦ XVIII αἱ.
- 690 11. Λόγοι Πανηγυρικοὶ τοῦ XVIII αἱ.
- 691 12. Κανόνες εἰς διαφόρους ἁγίους (καὶ ἔντυπον Πασχάλιον) τοῦ XVIII αἱ.
- 692 13. Βίος καὶ χρῆσμοι *Ἀρθρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ καὶ ἄλλα*.
- 693 14. Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ XVIII αἱ.
- 694 15. 1 Ἐκλογὴ τοῦ Ψαλτηρίου.
2 Λόγοι πανηγυρικοὶ τοῦ *Χρυσοστόμου καὶ Γερμανοῦ Κ*)πόλεως εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου τοῦ XVIII αἱ.
- 695 16. Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ. τοῦ XVIII αἱ.
- 696 17. Ἐκλογὴ καὶ ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ αἱ.
697. 18. Ἐκλογὴ τοῦ ψαλτηρίου τοῦ XVIII αἱ.
Ἡ καλύβη αὕτη, ἐν ἣ σῶζονται τὰ ἀρχαιότερα χειρόγραφα, θεωρεῖται ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων, τοῦτο δὲ ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις εὐρίσκεται ἐπὶ εἰκόνοσ τοῦ κάτωθεν τῆς σκῆτις ἁγίου *Ἐλενθερίου* τῆς Λαύρας, καὶ ἔνθα λέγεται ὅτι εἶναι 300 ἐτῶν ἢ καλύβη.
- ιγ'. *Καλύβη οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι. τοῦ Γέρο-Μακαρίου Κυπρίου.*
- 698 1. Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ XVII αἱ.
- 699 2. Ὅμοιον. Ἐν ἀρχῇ: «Ἡ παροῦσα λειτουργία ἀφιερῶθη εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας ἐν τῇ σκῆτι τῆς ἁγίας Ἄννης παρὰ *Μελετίου μοναχοῦ*».

- 700 3. Πατερικὸν καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ XVII αἰ.
 701 4. Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου καὶ παράκλησις τοῦ XVII αἰ.
 702 5. Μουσικὸν τοῦ XVIII αἰ.
 703 6. ᾠδολογία καὶ ἐγκώμιον εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας, 1808.
 Ἐν τέλει: «Ἐγράφει ἐν ἔτει αἰωνίῳ, ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ τὸ τέλος εἴληφεν».
 704 7. Λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς XVIII—XIX αἰ.
 Ἐν τέλει, Ἐξοφλητικὸν τοῦ Παρθενίου Ὑδραίου, μοναχοῦ τῆς καλύβης ταύτης (1 Αὐγ. 1864) ἐπὶ Ζωσιμᾷ δικαίῳ, ὅστις ἀποχωρεῖ ἄνευ ἀξιώσεως.
 705 8. Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου τοῦ XVIII αἰ.
 706 9. Πατερικὸν τοῦ 1618.

Ἐν τέλει Κρυπτογραφικῶς.

Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγέλιου αἰχμῆ, ἐν ἀρχῇ:

«Ἀφιερῶθει τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων τριῶν ἱεραρχῶν εἰς τὴν ἁγίαν ἄναν εἰς τὸ κελλίον τοῦ γέροντος φιλοθέου καὶ εἰς τὴν τολμῆσαι ἀποξενόσαι αὐτῶν, ἐχέτω τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων πατέρων καὶ τοὺς ἁγίους τρεῖς ἱεράρχας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κροίσεως ἀντιδίκους, καὶ μηδὲ αὐτὸς ὁ κτοίτατος κατέχει ἐξουσίαν νὰ τὸ ξενόσοι διὰ κανέναν τρόπον. μνήσθητοι κύριε νεκταρίου ἱερομονάχου, ἱερεμίου μοναχοῦ, Ἰωακείμ μοναχοῦ».

Ἐν τέλει: αἰχμῆ ἐν μηνὶ γαῖου γ' ἐκοιμήθη ὁ μακαρίτης ὁ γέροντος Μελέτιος».

Τὸ ἀντιμίνσιον ἔχει τὴν ἐξῆς καθιέρωσιν: «Ἀντιμίνσιον ... καθιερωθὲν καὶ καθαγιασθὲν παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἱεροῦ καὶ ἁγίου Ὄρος (sic) κυροῦ Σεραφίμου, ἀπὸ Ἀδάμ Ζροβ'».

Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ ὁ κῶδ. 409 τοῦ ἀγ. Παντελεημονος (Μονὴ Ῥωσσικοῦ) περιέχων Ὑμνοὺς τριαδικοὺς καὶ τὸ Ψαλτήριον ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἐξῆς ἐν αὐτῷ σημειωμάτων:

φ. 203α. «Τὸ παρὸν ψαλτήριον ἔγραψα ἔγωγε Ἰωᾶσαφ τῇ ἰδίᾳ χεὶρὶ ἐν ἔτει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας αἰχμῆς, μηνὶ Οκτωβρίῳ η'».

Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου.

Τὸ παρὸν βιβλίον αφιερωθὲν εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας ἐν τῇ Σκίτῃ τῆς ἁγίας Ἀννης παρὰ τοῦ ἐν μοναχοῦ Μελετίου.

ιδ'. Καλύβη ὁ ἅγιος Γεώργιος τοῦ πατρὸς Γαβριὴλ Κάρτσωνα

- 707 1. «Τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου Ἐκλογή ἐκ τῆς δαβιτικῆς βίβλου συλλεγεῖσα καὶ τεθεῖσα ἀρμοζόντως ἐκάστη ἑορτῇ τοῦ χρόνου ὅλου».

Ἐν τοῖς παραφύλλοις βίος Αἰσώπου.

Σημείωσις ἐν ἀρχῇ: «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις κτῆμα τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδροῦμου εἰς τὸ παλαιῶν κυριακῶν».

Ἐν τέλει: † ἡ παροῦσα ἐκλογὴ εἶναι ἐκ τηςκῆτης τοῦ τιμίου Προδροῦμου ὅπου κήτε ἀνωθεν τῶν Ἰβήρων καὶ ὅστις ἀποξενόση αὐτὴν ἄς ὄψεται».

Ὁ κώδιξ τοῦ XVII αἰῶνος

708 2. Ὁρολόγιον τὸ μέγα (ἐλλειπές) τοῦ XVII αἰῶνος.

Ἐν τέλει: «Γνωστὸν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοιαύτην ἐπαράλαβομεν τάξιν ἀπὸ τοὺς ἁγίους πατέρας ἡμῶν περὶ ψαλμωδίας καὶ κανόνος τῶν ἀγρῦκων καὶ ἀγραμάτων. εἰς τὸν τύπον τοῦ ψαλτυρίου ὄλου γὰρ διαβάση εὐχὰς χιλιάδας ἕξι ἤγουν τὸ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με, διὰ δὲ ἡμῶν τοῦ ψαλτυρίου εὐχὰς χιλιάδας τρεῖς. τοῦτον τὸν τύπον τηρήσαν οἱ μὲν ἐπιστάμενοι γραφῆς καὶ προαιρούμενι τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν. τὸ νυχθήμερον ἀποδιδότωσαν εὐχὰς χιλιάδας τρεῖς, ὃ ἔστι τὰ ἡμῶν τοῦ ψαλτυρίου ποιήτωνσαν καὶ μετανοίας ἕκαστος καθὼς δύναται, ὃ μὲν τριακοσίας ὃ δὲ ἑξακοσίας, οἱ δὲ ἐν νεότητι οἷτε καὶ ἐν ἀνέσει καὶ ἕως χιλίας μετανοίας βιαζέσθωσαν ποιεῖν. καὶ ὅταν θελη ἀρξασθαι τοῦ κανόνος αὐτοῦ πρῶτον ποιησάτω μετανοίας τρεῖς καὶ ἀσπαζέτω τὸν τίμιον σταυρὸν αὐτοῦ καὶ πάλιν μετανοίας τρεῖς καὶ λεγέτω τὸν στίχον: δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, τὸ τρισάγιον. παναγία τριάς, Πάτερ ἡμῶν, εἰδ' οὗτος ἀρξάτω τοῦ εὐχεσθαι. οὗτος ἔστιν ὁ κανὼν τοῖς μίστυν ἀσκουσιν (=μὴ γινώσκουσι) γράματα».

Ἐπὶ ἀρχετύπου ἀποστόλου ἐσβεσμένα:

«ἀφιερῶθι ὁ παρὸν ἀπόστολος ἐν τῷ μονηδρίῳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἄννη καὶ ὅποιος βουληθῆ ἀπόξενῶσε αὐτὸν ἐκ τῆς εἰρημένης αὐτῆς μονῆς γὰρ ἔχει τὸν τίμιον καὶ ζωοποῖον σταυρὸν ἀντίδικον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως».

ιε'. *Καλύβη ἢ Μεταμόρφωσις τοῦ Γέρο-Πέτρου κάτωθεν τοῦ Κυριακοῦ.*

709 1. *Θηκαρᾶς* τοῦ XVII αἰ. (κολοβός).

710 2. *Γορδίου* Περὶ τοῦ ἐθνικοῦ Μωάμεθ καὶ Πέτρα σκανδάλου Μηνιατή. τοῦ XVIII αἰ.

Ἐν ἀρχῇ: «Ἐτούτο τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦ Ἀκακίου παπᾶ Δαμασκηνοῦ καὶ τὸ ἔδοκα τοῦ παπᾶ Σεραφείμ μετὰ τοῦτο ἐδόθει Ὁνοφροῦ ὑποτακτικοῦ κυπρίου ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ ἁγίᾳ σκῆτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης».

711 3. Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ XVII αἰ.

- 712 4. Κανόνες παρακλητικοὶ καὶ εὐχαὶ ΧVIII αἰ.
 713 5. Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ. ΧΙΧ αἰ.
 714 6. Ἡ θεία Λειτουργία. ΧVIII αἰ.
 Ἐνταῦθα σώζονται πολλὰ ἔγγραφα, ἐν οἷς καὶ τὸ σιγίλλιον τοῦ Ἀνθίμου φέρον τὴν σφραγίδα τῆς μονῆς καὶ τὰς ὑπογραφὰς προϊσταμένων καὶ δὴ ὀλοσφράγιστοι ἀναφοραὶ 2 τῶν ἐν Βλαχία μοναστηρίων πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας.
 ις'. *Καλύβη ἢ Ζωοδόχος πηγὴ τοῦ Γέρο-Ἀθανασίου.*
- 715 1. Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ 1642. (ἀκέφαλος).
 Ἐν τέλει: «Ἡ παροῦσα λειτουργία ἐγράφη παρ' ἑμοῦ Ἀντωνίου ἱερομονάχου εὐτελοῦς καὶ ἐπροσῆλωσα αὐτὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν εἰσοδίων ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἄννῃ πλησίον τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ Προδρομοῦ, καὶ ὁ μέλλον αὐτὴν ἀποξενῶσαι ἐχέτω τὴν θεοτόκον ἀντίδικον σὺν τῷ ἀφορισμῷ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τῶν ἱεροσύλων. Ἱρν'.»
- 716 2. Εὐχαὶ διάφοροι τοῦ ΧΙΧ αἰ.
 717 3. Ἡ θεία Λειτουργία. ΧVII αἰ.
 718 4. Ὅμοιον τοῦ 1617. Ἐν τέλει: «Ἀφιερῶθη ἡ παροῦσα λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως τοῦ Χρυσοστόμου ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς κοιμήσεως ἐν τῇ σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ (γρ. τῷ) ποτε Διάκου Ἀκακίου νῦν δὲ γέροντος κῦρ Νεοφύτου, καὶ εἴτις ἀποξενῶσει αὐτὴν ἐκ τῆς μονῆς ταύτης ἐχέτω τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἀντίδικον, Ἀμὴν. ἀψ17 ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ λ'».
- 719 5. 1 Ἀκολουθία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.
 2 Ὀκτώηχος κανὼν Ζωοδόχου Πηγῆς.
 3 Λόγος πανηγυρικός τοῦ ΧVIII αἰ.
 Ἐν τέλει: «ἐτούτοι οἱ φηλάδα ἦνε τῆς ζωοδόχο πηγῆς. νήφρον καὶ σεραφήμ».
- 720 6. Κῶδιξ τοῦ ΧΙΧ αἰ. περιέχων:
 1 Ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.
 2 Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.
 3 Οἶκος 24 καὶ παράκλησιν εἰς τὴν Θεοτόκον
 «Ἀντεγράφησαν δὲ παρὰ Ἀθανασίου μοναχοῦ Σιατοισινοῦ καὶ ἀφιερῶθησαν εἰς τὴν καλύβην τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν ἁγίῳ Ὄρει 1879».
- 721 7. Ἀγιασματάριον τοῦ ΧΙΧ αἰ.
 722-3 8-9 Μουσικὰ τοῦ ΧVIII αἰ. καὶ νεώτερα.
 Ἐνταῦθα ἐχημάτισεν Νήφων ὁ πρωτοψάλτης καὶ ὁ ἔπειτα ἐν Καραεῖς πρωτοψάλτης τοῦ Πρωτάτου Μεθόδιος.

ΙΖ' Καλύβη τοῦ Γέρο-Ἀζαρίου, ἡ Ἀποτομή τοῦ Προδρόμου.

- 724 1. 1 Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ.
2 Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου, ἄριστα καλλιγεγραμμένη κατὰ τελείαν ἀπομίμησιν τῶν χαρακτῆρων τοῦ τύπου τοῦ XIX αἰῶνος.
- 725 2. Παρακλητικὸς κανὼν. XVIII αἰ.
- 726 3. Ἡ θεία Λειτουργία XVIII αἰ.
- 727 4. Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ XVIII αἰ.
- 728 5. Οἱ 24 οἴκοι διάφοροι εὐχαὶ καὶ ἀκολουθία τῆς Μεταλήψεως XVI αἰ.

ιη'. Καλύβη τοῦ Γέρο-Ἀρτεμίου, ὁ ἅγιος Ἀρτέμιος.

- 729 1. 1 Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ.
2 Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου.
3 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου... τοῦ 1777.
Ἐν τέλει: «Ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν τῇ κατὰ τοῦ Κανσοκαλυβίου σκήτῃ ἐν ἔτει ,αυφζ' φεβρουαρίου ιγ'. Γεράσιμος Λιβαδάς ἔγραφα τὸ παρὸν».
- 730 2. Ἐκλογή τοῦ ψαλτηρίου XVIII αἰ.
- 731 3. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον, XIX αἰ.
- 732 4. Οἴκοι 24 εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον τοῦ 1895.
- 733 5. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Διονυσίου Αἰγίνης

ιθ'. Καλύβη τοῦ Γέρο-Νεοφύτου, ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.

- 734 1. Πατερικὸν τοῦ XVIII αἰ.
Ἐν τέλει συλλογὴ παροιμιῶν κατ' ἀλφάβητον.
- 735 2. 1. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Λόγοι.
2. Κανὼν εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.
(Συνδέδεται ἐντύπῳ).
- 736 3. Πατερικὸν τοῦ XVII αἰ.
- 737 4. Ἐκλογή τοῦ ψαλτηρίου XVIII αἰ.
- 738 5. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων 1914.
- 739 6. Οἴκοι 24 εἰς τὸν ἅγιον Τρύφωνα.
- 740 7. Ἐρμηνεία εἰς τοὺς κανόνας τοὺς ἱαμβικούς XVIII (ἑλλιπές).

(Συνεχίζεται)